

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5097/2019
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Живко Остојић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., коју заступа Љубица Жикић, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4695/16 од 25.09.2017. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4695/16 од 25.09.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду ревизијских трошкова, као неоснован.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 4003/14 од 07.11.2016. године, жалба тужиоца-противтуженог од 02.11.2016. године, на пресуду Основног суда у Новом Саду П 4003/14 од 27.09.2016. године, је одбачена.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 4695/16 од 25.09.2017. године, жалба тужиоца-противтуженог је одбијена, а решење првостепеног суда потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац-противтужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и ради уједначавања судске праксе, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

С обзиром да је ревизија тужиоца-противтуженог дозвољена по одредби члана 420. став 3 ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), то није било потребе да се о истој одлучује као о посебној ревизији.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Правноснажним другостепеним решењем потврђена је првостепена одлука којом је одбачена жалба тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Основног суда у Новом Саду П 4003/14 од 27.09.2016. године. Наиме, тужилац-противтужени је дана 02.11.2016. године, преко пуномоћника адвоката Живка Остојића изјавио жалбу на коју је стављен печат именованог пуномоћника, али која није потписана ни од стране наведеног пуномоћника, ни од стране тужиоца-противтуженог лично. Како је из ових разлога жалба непотпуна, иста је одбачена побијаним решењима.

Врховни касациони суд налази да је правилно другостепени суд поступио када је потврдио решење којим је жалба тужиоца-противтуженог одбачена.

Одредбом члана 370. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) прописано је да жалба мора да садржи означавање пресуде против које се изјављује, изјаву да се пресуда побија у целини или у одређеном делу, разлог жалбе и потпис подносиоца жалбе. Према одредби члана 371. став 1. истог закона предвиђено је ако на основу података из жалбе не може да се утврди која се пресуда побија или ако жалба није потписана (непотпуна жалба), првостепени суд ће решењем против кога није дозвољена жалба да одбаци жалбу као непотпуну (члан 101. став 5.). Према одредби члана 101. став 5. истог закона, ако је поднесак који је у име странке поднео пуномоћник, односно јавни правобранилац или јавни тужилац неразумљив или непотпун суд ће га одбацивати.

Одредбом члана 29. став 7. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/11 и 24/12) прописано је да је адвокат дужан да стави свој потпис и печат на сваку исправу, поднесак или допис који је саставио или који је састављен у ортачком адвокатском друштву.

Према оцени Врховног касационог суда, жалба изјављена у име тужиоца-противтуженог од стране његовог пуномоћника је непотпуна, с обзиром да поред печата не садржи и потпис адвоката (ни странке), у смислу цитираних одредби ЗПП и Закона о адвокатури, па су из ових разлога били испуњени услови за доношење решења којим се жалба у овој правној ствари одбацује.

Супротно наводима ревизије, правилно су нижестепени судови применили материјално право и у том смислу је без утицаја позивање ревизије на одлуку Вишег привредног суда.

На основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду ревизијских трошкова, јер по овом правном леку тужилац-противтужени није успео, па је применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић